

Appel iværksat den 30. januar 2009 af Société des plantations de Mbanga SA (SPM) til prøvelse af dom afsagt den 13. november 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-128/05, SPM mod Rådet og Kommissionen

(Sag C-39/09 P)

(2009/C 90/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Société des plantations de Mbanga SA (SPM) (ved avocat A. Farache)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— principalt:

— delvis ophævelse af Rettens dom

— Kommissionen tilpligtes at betale erstatning og at afholde sagens omkostninger for begge instanser, herunder appellants omkostninger.

— subsidiært:

— sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse og fastsættelse af erstatningens størrelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige påberåbt sig to anbringender til støtte for appellen.

Appellanten har med sit første anbringende gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at Fællesskabets importordning for bananer ikke åbenbart og groft tilsidesatte princippet om opretholdelse af en effektiv konkurrence, som ifølge appellanten udgør en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder.

Appellanten har i den forbindelse dels påberåbt sig, at Retten ikke har taget hensyn til formålene med konkurrencen, for så vidt som den alene har støttet sin dom på de generelle formål, der særligt forfølges inden for rammerne af den fælles markedsordning for bananer. Dels har appellanten anført, at Retten har foretaget en urigtig fortolkning af forbindelsen mellem fællesskabsbestemmelserne og de konkurrencestridige former for praksis, der findes på bananmarkedet, for så vidt som Retten

har afvist at anerkende, at fællesskabsbestemmelserne gennem anvendelse af importlicenser gør det muligt at tildele økonomiske fordele til visse begunstigede erhvervsdrivende, hvis stilling på markedet styrkes ved de eksisterende regler.

Appellanten har med sit andet anbringende påberåbt sig, at Retten har tilsidesat almindelige retsgrundsætninger, herunder særligt princippet om god forvaltningsskik, idet Retten har fundet, at det sidstnævnte princip ikke i sig selv udgør en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder. Imidlertid er dette princip bekræftet adskillige gange i domspraksis og pålægger i denne sag Kommissionen en pligt til at tage hensyn til den særlige situation på markedet og til, at producenterne ikke kan opnå status som erhvervsdrivende i forbindelse med vedtagelsen af de fællesskabsretlige bestemmelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af VAT and Duties Tribunal, Manchester (Det Forenede Kongerige) den 29. januar 2009 — Astra Zeneca UK Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-40/09)

(2009/C 90/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Astra Zeneca UK Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ [nu artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF] under de i denne sag foreliggende omstændigheder, hvor en ansat i henhold til sin ansættelsesaftale har ret til at vælge at modtage en del af sin løn i form af en værdikupon med en pålydende værdi, fortolkes således, at arbejdsgiverens levering af en sådan værdikupon til den ansatte udgør en levering af tjenesteydelser mod vederlag?

- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, skal [sjette direktivs] artikel 6, stk. 2, litra b), [nu artikel 26, stk. 1, litra b) [i direktiv 2006/112/EF]] da fortolkes således, at arbejdsgiverens levering af værdikuponen til den ansatte i henhold til ansættelsesaftalen skal behandles som en levering af tjenesteydelser, når værdikuponen er bestemt til at anvendes af den ansatte til private formål?
- 3) Hvis leveringen af værdikuponen hverken er en levering af tjenesteydelser mod vederlag som omhandlet i [sjette direktivs] artikel 2, nr. 1, eller skal behandles som en levering af tjenesteydelser i henhold til [sjette direktivs] artikel 6, stk. 2, litra b), skal [sjette direktivs] artikel 17, stk. 2, (nu artikel 168 [i direktiv 2006/112/EF]) da fortolkes således, at arbejdsgiveren i henhold til denne bestemmelse kan få tilbagebetalt den merværdiafgift, som denne har erlagt i forbindelse med indkøb og levering af værdikuponen til den ansatte i henhold til ansættelsesaftalen, når værdikuponen er bestemt til at anvendes af den ansatte til private formål?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

henblik på udvælgelse af andre skibe end fiskerfartøjer og fritidsfartøjer med tilladelse til befording af højst 12 passagerer, der skal inspiceres.

Artikel 11, stk. 2, litra c), i direktiv 2000/59 bestemmer, at hvis den kompetente myndighed ikke er tilfreds med resultatet af en inspektion, sikrer den, at skibet ikke forlader havnen, inden det har afleveret sit driftsaffald og sine lastrester til en modtagefacilitet i havnen i overensstemmelse med artikel 7 og 10.

Republikken Estland har tilkendegivet sin intention om at supplere den estiske lovgivning med henblik på at gennemføre direktivets bestemmelser korrekt. Der foreligger ikke oplysninger for Kommissionen om, at sådanne ændringer er blevet vedtaget.

(¹) EFT L 332, s. 81.

Sag anlagt den 30. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-46/09)

(2009/C 90/18)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Randvere og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF (¹) af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe, idet den ikke har gennemført direktivets bestemmelser korrekt i national ret.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/59, at Republikken Estland er forpligtet til at opstille kriterier med

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Stockholms tingsrätt (Sverige) den 6. februar 2009 — Konkurrenceverket mod TeliaSonera Sverige AB

(Sag C-52/09)

(2009/C 90/19)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konkurrenceverket

Intervenient: Tele2 Sverige Aktiebolag

Sagsøgt: TeliaSonera Sverige AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under hvilke forudsætninger foreligger der en overtrædelse af artikel 82 EF på grundlag af forskellen mellem den pris, som en vertikalt integreret dominerende virksomhed anvender ved salg af videresalgprodukter til ADSL til konkurrenter i grossistledet, og den pris, som samme virksomhed anvender i slutbrugerledet?
- 2) Er det udelukkende den dominerende virksomheds priser i forhold til slutbrugere, der har betydning, eller skal også konkurrenternes priser på slutbrugermarkedet tages i betragtning ved bedømmelsen af spørgsmål 1?